

sukker til industrielt brug. Denne afgift udgør for sukker 11 øre pr. kg og for sukkersaft 6 øre pr. kg. Lovens ikrafttræden og ophør fastsættes ved kgl. anordning.

Ved fremsættelsen af lovforslaget begrundede *finansministeren* det således:

„Vi har i øjeblikket forskellige sukkerafgifter på tilsammen 10,7 øre pr. kg, men til trods herfor sælges sukkeret på hjemmemarkedet ca. 35 øre under produktionsprisen, idet der altså gives et meget stort tilskud. Det foreslås nu at ophæve både afgift og tilskud for almindeligt sukker til hjemmeforbrug. Det er da tanken, at sukkeret simpelthen skal sælges til produktionsprisen. Sukker til industriel brug har hidtil været solgt til 11 øre over produktionsprisen, og derfor er der for dette sukkers vedkommende foreslået den nye afgift på 11 øre, således at fabrikkernes salgspris også her bliver produktionsprisen. Det er foreslået, at denne lov skal kunne ophæves ved kgl. anordning, idet systemet med de to sukkerpriser naturligvis kun kan opretholdes, så længe sukkeret er rationeret.

Det er altså en betydelig *forenkling*, der på dette område er foreslået, og den købekraft, forbrugerne kommer af med ved at skulle betale den virkelige produktionspris, går naturligvis til afvikling af det nuværende store statstilskud til sukkerprisen.“

Under lovforslagets behandling på rigsdagen undergik det kun en enkelt teknisk ændring, men i det folketingsudvalg, hvortil sagen henvistes, enedes et flertal (udvalget med undtagelse af retsforbundets repræsentant) med handelsministeren om, at *prisen for sukker til hjemmeforbrug* kun skulle forhøjes fra 41 øre til 60 øre pr. kg, så at den ikke kom helt op på produktionsprisen (76 øre). Ved denne forhøjelse ville statens tilskud til nedbringelse af sukkerprisen blive nedbragt med omkring 19 mill. kr. beregnet for et år. *Viggo Starcke* (DR) kunne tiltræde lovforslaget, men fandt, at forbrugerne som oprindelig foreslået af regeringen skulle betale produktionsprisen; til gengæld burde så rationeringen ophæves. Af betænkningen fremgår det iøvrigt, at udvalget var opmærksomt på, at sukkerindustriens hidtidige *toldbeskyttelse* ved nyordningen forhøjes betydeligt, „hvorfor man er enig om, at der må foretages en korrektion af bestemmelsen om sukker-told, såfremt sukkerimport skulle blive frigivet“.

Kommunisterne, der ikke var repræsenteret i udvalget, gik imod sukkerprisen forhøjelse, hvilket *Aksel Larsen* ved lovforslagets 2. behandling i folketinget understregede ved at fremsætte følgende *forslag til motiveret dagsorden*: